

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2545/2017
12.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вера Стојановић, адвокат из ..., против туженог ЈКП ББ из ..., кога заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1329/17 од 22.05.2017. године, у седници одржаној 12.10.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1329/17 од 22.05.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1329/17 од 22.05.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Врбасу Пп 67/2016 од 28.02.2017. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење директора туженог бр. ... од 08.01.2016. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. ... од 31.08.2015. године и тужени обавезе да га врати на рад и распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми и радном искуству.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију и тражио трошкове за састав одговора и судску таксу по одлуци суда.

Врховни касациони суд је испитао побијану другостепену пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем туженог од 08.01.2016. године, тужиоцу је отказан уговор о раду, јер је 09.12.2015. године, пре истека радног времена одбио да се подвргне алкотесту, тако што је по повратку у круг предузећа одуговлачио долазак у канцеларију где је вршено алкотестирање, а када се појавио у 15,08 одбио је да уради тест јер је прошло радно време. Пре доношења решења о отказу тужени је тужиоцу доставио упозорење о постојању разлога за отказ у коме су наведени исти разлози као и у решењу о отказу уговора о раду, на које се тужилац није изјаснио. Дана 09.12.2015. године, тужени је вршио алкотестирање запослених у згради у ул. ... путем Комисије за безбедност и здравље на раду сачињене од ВВ, ГГ и ДД. Тестирање је вршено апаратом етилометом марке "Dreger". Наведеног дана 09.12.2015. године, тужилац је са возачем камиона ЋЋ свратио до зграде у ул. ..., негде између 14.50 и 14.55 часова, када их је ВВ лично позвао на алкотест, на који позив се ЋЋ одмах одазвао. Тужилац није отишао у канцеларију по позиву, већ у просторију за пресвлачење, где се задржао па су га у два наврата, прво ЕЕ а затим и ВВ лично позивали убрзавајући га. Он се појавио по истеку радног времена око 15.05, када је одбио да се тестира, наводећи да је прошло радно време и да више није у обавези да се тестира. Комисија је у 15.08 часова констатовала да је тужилац одбио да се алкотестира и разлоге које је навео.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад.

Према члану 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Према члану 110. став 1. тачка 21. Правилника о раду туженог од 28.08.2015. године, поред повреда радних обавеза утврђених законом и чланом 108. Правилника о раду утврђују се и друге повреде радних обавеза због којих тужени као послодавац може запосленом да откаже уговор о раду између осталих и ако одбије да се подвргне алко или наркотесту по захтеву овлашћеног лица.

Како је у поступку утврђено да је тужилац извршио једну од повреда радних обавеза које су му побијаним решењем стављене на терет, прописану чланом 110. став 1. тачка 21. Правилника о раду, јер је одбио да се подвргне алкотесту, иако му је позив упућен од стране овлашћеног лица у просторијама послодавца пре истека радног времена, постојао је оправдан разлог за доношење решења о отказу на основу чл. 179. став 2. тачка 5. Закона о раду. Достављањем упозорења тужиоцу је омогућено право на одбрану, у смислу чл.180.ЗОР-а, па је решење донето у законом прописаној процедури. Стога није основан ни захтев

тужиоца за враћање на рад, како то правилно закључују нижестепени судови, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Ревизијом не може да се побија утврђено чињенично стање (члан 407. став 2. ЗПП), па предмет оцене ревизијског суда нису били наводи у ревизији којима се чињенично стање оспорава.

На основу члана 154. став 1. ЗПП, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију од стране адвоката, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

На основу члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић